

fui peakfid unenäud enam ehk wähem sellega kokku joofis-
 ma, mis peale meie pääwal kõige rohkemast olime mõ-
 telnud, aga teiselt poolt on wist niisama tõsi, et kus üks
 rahuta süda unenäust endale troosti soowib: tema oot-
 mine täitmata jääb. — Kolm pääwa enne jõulud juh-
 tus ommetegi midagi, mis parem kui ilusam unenägu
 näitas, — Hansu enese käest tuli wastus, kus sees ta
 lubas, hiljemalt jõulu laupäewa õhtuks neile tulla. Su-
 lane pidi ruttust hobose rafendama, teemoona ree peale
 panema ja tulejale wasta sõitma, kes Tartu kaudu lu-
 banud tulla, sest et tema Pihkwani raud teel aurowank-
 riga wõis sõita. Rahju et meil mahti ei ole Wareksele
 minna oodetud armast külalist wasta wõtma, ja tema
 feltsis pühade aeal elada, kus wistist mõnda Peeterburi
 linnast ja soldatite elust kuulda saaksime. — Tulewal
 aastal, kus lootust mööda ehk jälle kokku wõiksime saa-
 da, on need sõnumid juba ammugi jahtunud ja liisu-
 nud, nõnda et naabri rahw ale, kes asjalugu paremast
 teawad, enam ei maksa kuulutada. Uga aeajõgi woo-
 lab omal wiisil edesi ja wõb meile aasta pikusel mõn-
 da oma laenete pinnal weeretada, ehk kaa meid endid
 kaasa wõtta, mispärast paremine kõik tulewiku sündi-
 mised taewa isa hooleks anname.

Fr. R. Kr—ld.